

листче отъ пергаментъ или хартіѣ, което бы дало и най-малкъ знакъ за съществуваніето на Българскый языкъ или народъ. Но днесъ, когато отеческото правителство съ просвѣтенитъ си министри, отпуска пълнѣ свобода за духовното и гражданско развитіе на всичкитъ си подданны и когато Българитъ вече дохождатъ въ себе си и познаватъ длѣжности-тъ си и назначеніето си, тѣ съ ся завзели на здраво да дойдѣтъ на откритъ въздухъ и да дышѣтъ по-свободно; книги и буквари ся печетатъ и умножаватъ отъ день на день и распръсваніето имъ измежду всичкитъ класове на Българскый народъ, ускоряватъ развитіето и успѣхътъ и пристѣпватъ бържѣ да образовать новѣ чисто Българскѣ литературѣ.

Тѣй също и въ религіозно отношеніе. Ако и да е истина, че голѣмата часть на народа има за религіѣ държаніето на нѣкои обычаи и обряды повече, отъ колкото дълбоко убѣжденіе въ истинѣтъ на Евангеліе-то или друго нѣкое вътрѣшно чувство за силѣтъ на Евангеліе